

Arrest

nr. 315 431 van 24 oktober 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHUEREWEGEN
Britselei 47-49 / 5
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 30 januari 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 december 2023 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat S. SCHUEREWEGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied en werd op 27 maart 2022 in het bezit gesteld van een attest 'tijdelijke bescherming'.

1.2. Verzoeker diende op 1 februari 2023 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 12 december 2023 een beslissing waarbij de in punt 1.2. vermelde aanvraag werd afgesloten wegens gebrek aan actueel belang. Verzoeker werd hiervan op 16 januari 2024 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

NAAM: B.(…), D.(…) (R.R.: (…)

nationaliteit: Oekraïne

geboren te (…) op (…)

adres: (…)

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 01.02.2023 heb ik de eer u te informeren dat het verzoek wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Reden(en) :

Betrokkene werd reeds in het bezit gesteld van een BIVR (A-kaart) op datum van 04.02.2023 in het kader van de Tijdelijke bescherming. De medische zorgen zijn beschikbaar en toegankelijk in het actuele land van verblijf, met name België. Bijgevolg kunnen wij besluiten dat hij geen belang meer heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter. Betrokkene kan een nieuwe aanvraag 9ter indienen in het geval er een einde zou komen aan de Tijdelijke bescherming op basis waarvan hij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister. Gelieve betrokkene ervan op de hoogte te brengen dat deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing. Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld. Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven of via het informaticasysteem van justitie (J-Box) zoals beschreven in de artikelen 2 tot 5 van het Koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet.

(…)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan belang in hoofde van verzoeker. De verwerende partij stelt dienaangaande het volgende:

“Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Artikel 9ter is een artikel dat erop is gericht vreemdelingen die België niet kunnen verlaten om medische redenen, hetzij omdat de reis een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit, hetzij omdat zij in het land waarnaar zij moeten terugkeren geen adequate behandeling zouden kunnen genieten, waardoor zij in een situatie die als onmenselijk of vernederend moet worden beschouwd zullen terechtkomen, de mogelijkheid te geven een verblijfsmachtiging te verkrijgen.

Verzoekende partij verblijft in België en moet niet terugkeren naar het land van herkomst.

De bewering van verzoekende partij, dat een eventuele verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet – die overeenkomstig artikel 13 van deze wet in beginsel slechts wordt verleend voor een beperkte tijd- kan leiden tot een gunstiger of ruimer verblijfsrecht dan het huidig verblijfsrecht uiteindelijk ook niet meer dan een hypothese.

De bewering dat het tijdelijk verblijfsrecht van verzoekende partij eindigt op 04.03.2023 is onjuist, zo ook de bewering in het verzoekschrift dat er onzekerheid en onduidelijkheid zou zijn over “wat er staat te gebeuren wanneer er een einde komt aan de maximale verlengingstermijn”.

Considerans 21 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan, luidt als volgt: (eigen markering, eigen onderlijning):

Overeenkomstig Richtlijn 2001/55/EG moet de duur van de tijdelijke bescherming aanvankelijk één jaar bedragen. Wanneer de bescherming niet uit hoofde van artikel 6, lid 1, punt b), van die richtlijn wordt beëindigd, moet zij automatisch met telkens zes maanden worden verlengd voor maximaal één jaar. De Commissie zal de situatie voortdurend monitoren en evalueren. Zij kan de Raad te allen tijde voorstellen dat een einde wordt gemaakt aan de tijdelijke bescherming omdat de situatie in Oekraïne zodanig is dat de personen aan wie tijdelijke bescherming is verleend, onder veilige en duurzame omstandigheden kunnen terugkeren, of dat de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar wordt verlengd.

In een persbericht van 28.09.2023 kondigde de Raad van de Europese Unie aan dat de tijdelijke bescherming verlengd wordt tot 4.03.2025.

(<https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2023/09/28/ukrainian-refugees-eu-member-states-agree-to-extend-temporary-protection> Hierover nam de Raad een Uitvoeringsbesluit op 19.10.2023. https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/NL/TXT/HTML/?uri=OJ:L_202302409&qid=1698327566951

Considerans 8 van dat Uitvoeringsbesluit van 19.10.2023 luidt als volgt: "Aangezien de redenen voor tijdelijke bescherming blijven bestaan, moet de tijdelijke bescherming voor de in Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bedoelde categorieën ontheemden derhalve worden verlengd tot en met 4 maart 2025." Dit uitvoeringsbesluit werd op 24.10.2023 gepubliceerd in het Europees Publicatieblad, en trad twintig dagen daarna, op 13.11.2023 in werking. De Europese Unie besloot dus om de tijdelijke bescherming tot de maximaal mogelijke termijn te verlengen, tot en met 04.03.2025. (zie Op 07.11.2023 gaf de DVZ een instructie aan de gemeentes over de verlenging van de A kaart voor tijdelijk beschermden: https://www.ibz.rn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/bev/omzendbrieven/Omzendbrief_01032023.pdf • Tijdelijk ontheemden met een A kaart-beperkt verblijf kunnen zich, vanaf 4 januari 2024, bij hun gemeente aanmelden voor een verlenging ervan. • De vernieuwde kaart zal geldig zijn tot en met 4 maart 2025. • Indien de vernieuwde kaart niet voor 4 maart 2024 kan worden afgeleverd, kan de gemeente een bijlage 15 opmaken. • Ontheemden die nu pas aankomen en een attest van tijdelijke bescherming ontvangen na 4 januari 2024 krijgen eveneens een verblijfstitel in de vorm van een A kaart-beperkt verblijf geldig tot en met 4 maart 2025. • Voor ontheemden die uit de registers zijn afgevoerd van ambtswege/naar het buitenland of wegens verlies van verblijfsrecht moet de gemeente contact opnemen met de Cel Opvolging Tijdelijke Bescherming om de nodige instructies te verkrijgen tot het al dan niet afleveren van een verblijfstitel geldig tot en met 4 maart 2025.

De voormelde beschermingsduur werd aldus verlengd en zolang de redenen van de tijdelijke bescherming blijven bestaan, zal dit verlengd worden.

Verzoeker toont niet aan dat een tijdelijk verblijfsrecht dat is toegekend op grond van artikel 9ter Vw. "ruimer" of "langer" zou zijn dan zijn huidig verblijfsrecht. Die bewering van verzoeker is immers ook niet meer dan een eventualiteit of hypothese.

Artikel 13 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ook maar voorziet in een verblijfsrecht van beperkte duur:

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De enige juridische zekerheid die verzoeker heeft, is dat indien verzoekster een verblijfsrecht zou krijgen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat een verblijfsrecht moet zijn van meer dan drie maanden.

Artikel 9ter kan aldus zowel een "groter" als een "kleiner" als een even ruim verblijfsrecht genereren dan het huidige verblijfsrecht van verzoekende partij (tot 04.03.2025). Beide hypothesen zijn mogelijk.

Echter, Een hypothetisch belang volstaat niet om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen (RvS 15 mei 2003, nr. 119.408).

Het betoog van verzoekende partij faalt in feite en in rechte"

2.2. In zijn verzoekschrift stelde verzoeker het volgende betreffende zijn belang:

"1.2 Belang

De bestreden beslissing is een hinderpaal in het verderzetten van een effectief gezinsleven.

Verzoeker wenst uiteraard op het Belgisch grondgebied te verblijven. Reden waarom een aanvraag tot machtiging verblijf werd ingediend.

Er is dan ook ontegensprekelijk sprake van belang, zoals Uw Raad in gelijkaardige situaties reeds besloot.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

Deze afweging wordt niet gemaakt door de verwerende partij. Enige analyse ontbreekt.

Er is overigens ook een reëel risico op behandeling die verzoeker zijn privéleven, ex art. 8 EVRM schendt. De fysieke en geestelijke integriteit van verzoekster zou door zijn terugkeer geschonden worden. Geestelijke

gezondheid is een cruciaal element van het privéleven van art. 8 EVRM dat het recht op identiteit en persoonlijke ontwikkeling beschermt, alsook het recht om relaties met andere mensen en de buitenwereld aan te knopen. Het behoud van geestelijke stabiliteit en gezondheid is in dat kader een onontbeerlijke voorwaarde op een effectief genot van het recht op eerbiediging van het privéleven (EHRM, Bensaid t. VK, 2001).

De medische problematiek van verzoeker zorgt ervoor dat het voor hem onmogelijk is terug te keren naar haar land van herkomst.

Een gedwongen terugkeer naar Oekraïne betreft wel degelijk een inbreuk op art. 3 en 8 EVRM.

Er is overigens ook een reëel risico op behandeling die verzoeker zijn privéleven, ex art. 8 EVRM schendt. De fysieke en geestelijke integriteit van verzoeker zou door zijn terugkeer geschonden worden. Gezondheid is een cruciaal element van het privéleven van art. 8 EVRM dat het recht op identiteit en persoonlijke ontwikkeling beschermt.”

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.4. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

2.5. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat verzoeker thans houder is van een verblijfstitel op basis van het Uitvoeringsbesluit 2022/382/EU van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (het Uitvoeringsbesluit 2022/382/EU).

2.6. Verzoeker koppelt zijn belang in zijn verzoekschrift aan een mogelijke schending van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 in geval van een gedwongen verwijdering.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat verzoeker in België verblijft en België niet hoeft te verlaten. De Raad treedt de verwerende partij bij aangezien niets erop wijst dat de (gedwongen) verwijdering van verzoeker aan de orde is.

Voorts stipt de verwerende partij aan dat verzoeker enkel een hypothetisch belang kan doen gelden bij onderhavige vordering aangezien hij met zijn beroep tegen het afsluiten van de aanvraag uiteindelijk een (tijdelijke) verblijfsmachtiging nastreeft, terwijl hij reeds over dergelijke verblijfsmachtiging beschikt en deze krachtens de vigerende regelgeving verlengd werd tot 4 maart 2025.

2.7. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsvrouw van verzoeker geconfronteerd met de exceptie uit de nota met opmerkingen.

Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230).

De raadsvrouw van verzoeker beperkt zich op dit punt echter tot de loutere affirmatie dat er nog steeds belang is bij de huidige vordering.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid is gegrond. Het beroep is niet-ontvankelijk wegens het gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	F. TAMBORIJN
--------------	--------------